TRIBUNALUL BUCUREŞTI

SECŢIA A IX-A – CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

DOSAR NR. 26.807/3/2008

Sentinţa civilă nr. 2641

ŞEDINŢA PUBLICĂ DIN DATA DE 14.10.2008

Tribunalul constituit din:

Preşedinte: Sorin Vasilescu

Grefier: Cristina Olaru

Pe rol se află soluţionarea cauzei de contencios administrativ privind pe reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII în contradictoriu cu pârâtul MANEA ION, având ca obiect acţiune în constatare.

La apelul nominal făcut în şedinţă publică a răspuns reclamantul reprezentat prin consilier juridic cu delegaţie la dosar, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedinţă, după care:

La întrebarea instanţei reclamantul, prin consilier juridic, arată că nu are alte informaţii privind domiciliul pârâtului.

Tribunalul consideră procedura de citare ca fiind legal îndeplinită având în vedere că din actele depuse la dosarul cauzei nu se constată menţiuni cu privire la existenţa altui domiciliu. Nemaifiind cereri de formulat, excepţii de invocat sau probe de administrat, constată cauza în stare de judecată şi acordă cuvântul pe fond.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită să se constate că sunt îndeplinite cele două condiţiile pentru a se reţine calitatea de colaborator al Securităţii în cel priveşte pe pârât. Astfel este îndeplinită condiţia privind denunţarea unor atitudini potrivnice regimului comunist, acesta vizând încălcarea unor drepturi fundamentale iar a doua condiţie este determinată automat de prima. Conform legii persoana care are mai mult de 16 ani are reprezentarea urmăririlor denunţului, respectiv a faptului, în speţă, că se va efectua o urmărire informativă. Această imixtiune în viaţa privată încalcă art. 12 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului. Din probatoriul administrat rezultă că pârâtul a avut calitatea de colaborator, denunţând activităţi care se puteau circumscrie unor atitudini potrivnice regimului comunist. Informaţiile vizau persoane care doreau să plece din ţară, chiar dacă nu doreau să facă acest lucru prin trecerea frauduloasă a frontierei, deşi de cele mai multe ori nu aveau o alternativă. Denunţurile sale aveau consecinţe în sensul că se dispunea ulterior urmărirea persoanelor cu privire la care se făceau denunţurile. Chiar dacă există susţinerea legală aceasta nu însemna că nu era un fapt abuziv. Pârâtul a avut reprezentarea clară a urmărilor faptelor sale cu atât mai mult cu cât i se cereau şi alte informări. În speţă s-a dovedit mai mult de un singur caz, astfel cum cere lege astfel că solicită admiterea acţiunii şi constatarea calităţii de colaborator în privinţa lui Manea Ion.

Tribunalul reţine cauza spre soluţionare.

TRIBUNALUL,

Prin acţiunea înregistrată la această instanţă sub nr. 26807/3/2008 reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a solicitat să se constate existenţa calităţii de colaborator al Securităţii a pârâtului MANEA ION.

În fapt menţionează că pârâtul este consilier local în localitatea Orşova.

În raport de prevederile art. 3 lit. g) coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008, Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii verifică din oficiu, sub aspectul stabiliri calităţii de lucrător sau colaborator al Securităţii, persoanele care au candidat în demnităţile sau funcţiile prevăzute la art. 3 lit. b) h).

Astfel cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. S/DI/I 651 din 21.05.2008, pârâtul a fost recrutat la data de 16.06.1979, în calitate de colaborator de către Serviciul de securitate deoarece în calitate de ospătar putea asista la discuţiile purtate de clienţi, pe mulţi dintre aceştia ajungând să-i cunoască personal precum şi la întâlnirile dintre cetăţenii români sau străini care vizitau sau tranzitau portul. Pârâtul denunţa Securităţii faptul că unul dintre colegii săi a încercat să ajute un grup de tineri ce doreau să ajungă în „lumea liberă”. Pentru această faptă, în legislaţia din acea perioadă fapta era prevăzută ca infracţiune, persoana denunţată putea fi judecată şi încarcerată. Şi în cazul în care în fapta nu ar fi fost sancţionată penal reţinerea calităţii de colaborator al securităţii nu este condiţionată de comiterea unei ilegalităţi şi nici nu reprezintă o sancţiune juridică, ci reprezintă exclusiv realizarea unui drept la informare al cetăţenilor asupra persoanelor publice. În alte trei cazuri pârâtul a denunţat persoanele care aveau relaţii cu cetăţenii străini, aceste informări constituind denunţarea unor activităţi potrivnice regimului comunist.

Într-un alt caz pârâtul denunţă o persoană care păstra legătura cu fratele său stabilit definitiv în S.U.A., fapt necunoscut de Securitate, până atunci. Din adnotările ofiţerului de securitate reiese că informaţiile furnizate de pârât erau utilizate pentru continuarea urmăririi asupra persoanelor vizate de pârât.

Simpla deschidere a unei acţiuni de urmărire informativă presupune încălcarea dreptului de a fi liber prin imixtiuni în viaţa de familie sau particulară.

În urma informaţiilor furnizate de pârât securitatea îi trasează acestuia sarcina de a obţine noi informaţii, ceea ce duce la concluzia că informaţiile furnizate erau de folos structuri iar pârâtul conştientiza urmările denunţărilor sale.

Reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, apreciază că sunt îndeplinite condiţiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008 pentru a se putea constata calitatea de „colaborator al Securităţii”.

În drept îşi întemeiază acţiunea pe dispoz. art. 3, lit. g, art. 2 lit. b, art. 8 lit. a art. 11 alin. 1 din OUG nr. 24/2008, precum şi pe dispoziţiile art. 112 din Codul de procedură civilă.

La dosar au fost depuse înscrisuri.

Având în vedere probele administrative în cauză instanţa reţine următoarele:

Pentru soluţionarea unei astfel de cauze trebuie avută în vedere motivarea legiuitorului cuprinsă în preambulul OUG nr. 24/2008.

Astfel legiuitorul îşi motivează norma legală în primul paragraf astfel: „În perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 22 decembrie 1989, Partidul Comunist Român a exercitat, în special prin intermediul Securităţii, o permanentă teroare împotriva cetăţenilor ţării, drepturilor şi libertăţilor lor fundamentale. Aceasta îndreptăţeşte accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, în condiţiile prezentei ordonanţe de urgenţă. Cunoaşterea istoriei recente constituie o prioritate pentru societatea românească şi de aceea administrarea şi valorificarea istorică a arhivelor fostei Securităţi, care cuprind documentele relevante cu privire la acţiunile întreprinse împotriva regimului totalitar comunist, precum şi cu privire la reprimarea acestor acţiuni, sunt necesare într-o Românie europeană. Consemnarea publică a acestor abuzuri contribuie la o mai bună înţelegere a prezentului şi la o proiectare adecvată a viitorului societăţii româneşti.”

Reiese din acest paragraf că s-a avut în vedere prin adoptarea acestui act normativ, situaţia istorică şi socio-economică dintr-o anumită perioadă când statul român a fost pentru cetăţenii săi, datorită conducătorilor, un instrument de limitare a vieţii private precum şi a celei publice.

În aceste condiţii se impune demascarea atât a autorilor morali ai acelei situaţii cât şi a celor care au ajutat într-un anumit fel un astfel de regim bazat pe teroarea cetăţenilor.

Instanţa reţine pe de o parte că la judecarea cauzei trebuie avută în vedere perioada menţionată de legiuitor în ordonanţă prin raportare la prejudiciile pe care atitudinea sau activitatea persoanei vizată le-a produs persoanei urmărite sau denunţate la organele securităţii iar pe de altă parte modalitatea de reparare a prejudiciilor, dacă acestea există.

Cu privire la primul aspect se reţine că în art. 2 din OUG nr. 24/2008 se definesc noţiunile lucrărilor al securităţii, colaborator al securităţii şi asimilaţi colaboratorilor, adică a persoanelor care în accepţiunea legiuitorului au ajutat o autoritate a statului să instituie un regim de teroare pentru cetăţenii respectivului stat.

În acest context activitatea pârâtului care a furnizat informaţii despre cetăţenii români sau străini cu care intra în contact constituie o activitate de

colaborator al securității în înțelesul legii.

Astfel din dosarul personal al pârâtului întocmit de securitate reiese că acesta a fost urmărit inițial pentru a i se stabili o caracterizare iar după trecerea cu succes a verificării acesta a fost selecționat ca informator al securității semnând angajamentul din 16.0.6.1979 și primind numele conspirativ Alin.

În această calitate pârâtul oferă informații despre un cetățean sârb (...) șofer de tir în RFG, care întreținea relații cu o ospătăriță (...) cu care intenționa să se căsătorească, transporta cu mașina diverse persoane în afara Orșovei, posedă sume mari de bani pe care-i cheltuia cu prietenii. Ca o consecință a furnizării acestor informații, cetățeanul sârb intră în atenția securității.

De asemenea, pârâtul mai oferă informații despre o călăuză care a încercat să ajute trei tineri să treacă granița, dar aceștia au fost prinși de grăniceri. Pârâtului i se repartizează sarcina de a observa călăuza pe numele conspirativ „Pavel" și să aibă în atenție relațiile apropiate ale acestuia, dacă mai este vizitat de prieteni din alte localități.

Despre o altă persoană (...), pârâtul oferă informații în vederea racolării acesteia ca și informator.

Despre (...) pârâtul dă o notă informativă din care reiese că are un frate în SUA, fapt necunoscut de securitate care îl instruiește pe pârât să obțină cât mai multe informații despre această persoană.

Din nota întocmită în anul 1980 de ofițerul care îl avea sub supraveghere reiese că pârâtul a furnizat informații utile securității și nu a deconspirat legătura cu organele de securitate.

Așa cum s-a menționat anterior pentru a fi clasificat în categoria colaboratorilor nu este suficientă semnarea unui angajament ci mai trebuie ca informațiile furnizate să fi dus la îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Ori în speță reiese că pârâtul furniza informații cu privire la cetățenii români sau străini cu care intra în contact, informații de natură a îngrădi dreptul acestora la libera circulație, la exprimare fiind pasibili chiar la condamnare, cum este cazul călăuzei „Pavel" știut fiind faptul că cetățenilor români le era interzisă deplasarea în statele occidentale cu excepția unor situații extraordinare.

Încălcarea dreptului la viață privată sau la libera exprimare trebuie avută în vedere în raport de activitățile desfășurate de pârât și indicate în acțiune. Astfel pârâtul avea cunoștință de gravitatea faptelor sale precum și de consecințele pe care le puteau suporta persoanele denunțate prin informațiile oferite securității.

În speța de față informațiile furnizate de petent intră în categoria acelora care ar fi pus în pericol viața, sănătatea sau încălcarea unor drepturi ale persoanelor vizate, activitatea pârâtului fiind prevăzută de art. 2 din OUG nr. 24/2008 și încadrată în categoria de colaborator al securității.

Pentru aceste motive,

în numele legii,

hotărăște:

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, sector 3, Str. Matei Basarab nr. 55-57 în contradictoriu cu pârâtul MANEA ION cu domiciliul în Orșova, Str. Crizantemelor nr. 1, sc. C, ap. 12, jud. Mehedinți.

Constată calitatea de colaborator al Securității a pârâtului Manea Ion.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 14.10.2008.

Definitivă și irevocabilă prin nerecurare.

(5.074)